

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt omne[m] curiosam multiplicitate[m] vitemus. 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

LIBER III.

peccatum mediū sit inter Deū et animā. Porro, quantū peccata vitamus, ut Deus in nobis delectet, tantū in amore ipsius proficimus, tantoq; amplius aī illius gratia illuminatur. Deniq; si in corde nostro conclusus hortus esse velimus, conscientiam nostram per humiliē accusationē confessionēq; reatum nostro mundā seruare oportet, indeq; cuncta vitia & defectus excere, & virtutes omnes in ipsa plantare, vesp̄ paruulas q; demoliunt vineas, a corde expellere, i. cunctas subtilem incidentias & cogitationes, aliasq; tales occupationes, quæ s̄epe vineam, id est, cor nostrum, in quo passionē dñi florere oportebat, dispergunt demoliunturq; ab ipso excludere debemus: vitare etiam diligenter omnem singularitatem, quia singularis ferus domini vineam depastus a Propheta dicitur; & per similem ostia atque fenestras quinque sensum nostrorum custodire atque concludere, cum scriptura dicat: Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso vita, imo & mors quoq; procedit.

Qualiter omnem multiplicitatē & curiositatē vitare debeamus. Cap. X.

Proro, sunt nonnulli, q; ex toto se se cū natura li intellectu suo ad cœlestia cōprehendēda & intelligenda erigunt, & miseri interiorē animæ suæ fundum defectusque suos negligunt & obliuii cuntur. Cuilibet ergo tali animæ sic extrouersæ sponsus in Canticis ait: Si ignoras te, o pulchra inter mulieres, egressere & abi post vestigia gregum, & pasce hœdos, id est, defectus tuos, iuxta tabernacula pastorum. Quare obsecro, pulchram eam dicit, nisi quia facta est ad

Zij ina-

MARGARITAE EVANG.

imaginem Dei? Quare vero addit, inter mul-
res, nisi quia impura & a vera simplicitate alie-
na, plenaque imaginibus existit? Porro dominus
ait: Vigilate & orate, ut non intretis in tem-
tem. Sane omni tempore circa defectus nostri
vigilare, ipsumque dominum sine cessatione
rogare debemus, ut gratiam suam nobis tribu-
at, quatenus ea, quae ei placita sunt facere, &
quae displaceant illi, vitare, atque nobis ipsi per-
fecte mori, quatenus ille solus in nobis vivere
possit, valeamus. Ipse namque ait: Sine me non
potestis facere. Denique pro huiusmodi pa-
vulis, id est, humilibus super fundum suum vigi-
lantibus dominus in Euangelio patri suo con-
tetur & gratias agit, dicens: Consiteor tibi po-
ter, dñe coeli & terræ, quia abscondisti haec a si-
pientibus & prudentibus & magnis seculi hu-
ius, & reuelasti ea parvulis, id est, humilibus
que simplicibus. Sapientes quippe hic dicunt, qui
qui exterius sapietes & docti hominibus esse vi-
dentur, & apud semetiplos sapientes sunt, quibus
procul dubio Dei sapientia occultatur. Pruden-
tes vero sunt, qui futura praedicunt, & visioni-
bus ac somnijs suis intendunt: & propter haec ali-
quid se esse arbitrantur: ideoque & ab ipsis Deus
interius sese abscondit. Magni vero sunt, quia
agna quædā & sublimia comprehendere ntru-
tur, multa quoq; & magna arcana cœlestia con-
templantur, & scrutantur ea, que sibi scrutari mi-
nime licet, multasq; intus imagines, tabernac-
lia & multiplicates circumferunt. Ideoque nec
ad simplicitatem veram pertingere possunt, si-
c ut illi, qui ab intus in simplicitate Deo vnitip-
nes fundum suum permanent, & vigilant circa

LIBER III.

defectus suos; de quibus nimirū internis ac simplicibus in Psalterio dicitur: Fundamenta eius in montibus sanctis, diligit dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob. Portæ namque Sion, sunt bona voluntas, recta intentio, diuinus amor, ignita desideria, cordialia suspiria, & continuæ suspensiō in Deo. Sion vero speculum vel visionem pacis significat, de qua scriptum est: In pace factus est locus eius, & habitatio eius in Sion. Et: Elegit dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi. Hæc requies mea in seculum seculi, hic habita bo, quoniam elegi eam.

De tribus hominis partibus, & qualiter vs naquęq; ornari debeat, & primo ipsis se ptem sacramentis. Cap. XI.

Sciendum est autem, vnumquemq; hominem ex tribus constare, spiritu videlicet, anima & corpore, quæ licet distincta sint ab inuicem, vnum tamen hominem constituunt; sicut & in quolibet templo pars illa communis omnibus, & chorus atq; summum altare, licet tria fint, non tamen nisi vnum templum efficūt. Pars igitur illa communis omnibus, in qua omnes exteriori quodam modo, & in multiplicitate orant, corpus nostrum designat, quo tā Deo, quam proximis nostris inseruire, & externis quibusvis institutis ac ordinationibus communes esse debemus. Per chorūm vero, in quo Deus in organis & canticis laudatur, anima nostra intellegitur, quæ cum omnibus viribus suis ad laudandum Deum in iubilatione erecta, & semper velut corda in cithara extensa esse debet: quantum cœlestis ille musicus, & magister amoris

Z ij spl-